

Pramenná brána

Tretia kapitola knihy Nehemiáš opisuje obnovu hradieb a brán zničeného Jeruzalema v dôsledku hriechu a neposlušnosti Božieho ľudu. Zborené hradby sú obrazom absencie jasných hraníc voči čomukoľvek, čo by mohlo ohroziť Boží život v nás a naše povolanie Božích detí. Nuž a spálené brány symbolizujú neschopnosť nevpušťať nič, čo chce ničiť a zároveň slabú otvorenosť veciam, ktoré môžu byť pre nás a našich blízkych bohatým prameňom radosti, pokoja, spoločenstva a rastu.

Pramenná (alebo aj Studničná) brána, na ktorú sa v tomto úvodníku pozrieme, tiež poukazuje na konkrétnu oblasť v našom živote, ktorá možno potrebuje obnovu:

A Studničnú bránu opravoval Šallúm, syn Kol-chozeho, knieža okresu Micpy. Ten ju vystavil a pokryl ju a postavil jej vráta s jej zámkami a s jej závorami i múr rybníka Šelacha pri záhrade kráľovej a až po schody, ktoré zostupujú z mesta Dávidovho. (Nehemiáš 3,15)

Táto brána sa nachádzala v juhovýchodnej časti Jeruzalema v blízkosti jazera Siloe. Práve tu prebiehala oslava sviatku stánkov (pripomienka 40-ročného putovania po púšti, ale aj oslava zberu úrody), pri ktorej kňaz obetoval vodu z prameňa Gíchon a ľudia pri tom spievali slová Izaiáša 12,3: „S radosťou budete čerpať vodu z prameňa spasenia...“ Práve tu zrejme stál Pán Ježiš, keď volal: „Ak je niekto smädný, nech príde ku mne a napije sa...!“ (J 7,37-39)

Táto brána jasne ukazuje na našu schopnosť a úroveň toho ako (a či vôbec) čerpáme (a pijeme) z prameňa vôd Ducha Svätého.

Znovu je veľmi zaujímavé všimnúť si význam hebr. mien, ktoré sú v súvislosti s obnovou tejto brány spomenuté: Šalun z hebr. kmeňa ŠLH znamená: kľudný, mať kľud, byť spokojný. Meno Kol-choze sa skladá z dvoch slov a doslovne by sme ho preložili ako vše-vidiaci. Meno mesta Micpa má tieto významy: strážna veža, rozhľadňa, miesto očakávania. A ešte je tu meno rybníka Šelach - alebo Siloe a to znamená: poslanie, vyslanie, uchopenie.

Aj toto všetko nás jasne odkazuje na dielo Ducha Svätého v živote veriaceho. Duch Svätý skúma a vidí všetko (1K 2,10) a odhaľuje dokonca aj náš hriech, vovádza nás do všetkej pravdy, je nám Radcom a rozlieva Boží pokoj v našom vnútri (J 14,16-17.26-27; 15,26; 16,7-14). Duch svätý obnovuje našu bdelosť (R 8,26) a schopnosť vnímať a porozumieť Božiemu povolaniu (napr. Sk 8,29; 10,19; 11,12; 13,2-4).

Táto Pramenná brána predstavuje doslova naše vchádzanie - ku prameňu Ducha Svätého, a vychádzanie - chodenie v zmocnení Duchom Svätým. Ako sme na tom my? Chodíme denne k tomuto nášmu jedinému prameňu? Pijeme z Neho? Ako zakúšame toto jedinečné dielo a pôsobenie Ducha Svätého v našom živote?

Možno práve teraz na začiatku školského roka je úplne strategické nanovo sa otvoriť Duchu Svätému a obnoviť tie aktivity v našom živote, ktoré Duchu Svätému vytvárajú priestor, aby v nás mohol čo najviac pôsobiť.

A neopíjajte sa vínom, v ktorom je prostopaš, ale buďte plení Duchom hovoriac si navzájom žalmami a hymnami a duchovnými piesňami spievajúc a hudúc vo svojom srdci Pánovi, ďakujúc vždycky za všetko v mene nášho Pána Ježiša Krista Bohu a Otcovi, podriaďujúc sa jedni druhým v bázni Božej. (Efezanom 5,18-21)

Michal Kevický